

ವಸುಧೇಂದ್ರ

ಕಾಮನಣ್ಣನ ಕತೆಗಳು

ಮುಂಟು ಜುನಾಯಕ ಚಳ್ಳೂರು ಅವರ 'ಪೂ...' ಕತೆಯನ್ನು 'ಸುಧಾ' ಯುಗಾದಿ ವಿಶೇಷಾಂಕದಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಯ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಪಂಚ ಹಳೀಯದ್ವಿಸಿದ್ದರೂ ಬಳಸಿದ ತಂತ್ರ, ತುಂಗಭದ್ರಾ ಶಿವಮೇಯ ನುಡಿಗಳೈ, ಪೂರ್ವಗ್ರಹವಿಲ್ಲದ ಮನೋಭಾವ, ಸ್ವಷ್ಟ ಪಾತ್ರಚಿತ್ರಣ - ಎಲ್ಲವೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಕತೆಗಾರರ ಬೇರೆ ಕತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಓದಿರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚಕ್ಕನೇ ಅವರ ಕಥಾಸಂಕಲನವೇ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಗ 'ಅರರೆ...' ಎಂದು ಸಂಪೂಮದಿಂದ ವಿರೀದಿಸಿದೆ. ಏಕು ಕತೆಗಳ ಬಹು ಪ್ರಾಚ್ಯ ಪುಸ್ತಕವಿದು. ಆದರೆ ಹೊಸ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಭಾವ ಈ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದಿ ಮುಗಿಸುವದರಲ್ಲಿ ನನಗಾಗಿತ್ತು. ಅವರ 'ಪೂ...' ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೋಗಸಾದ ಚತುಣಿವಿದೆ. ಬೋಗಸೆಯಮ್ಮೆ ನೀರನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಆಗಸ್ಟ್‌ 'ಪೂ...' ಎಂದು ಉಗಿದರೆ, ಬಿಂಗಿನ ರುಳಳಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. 'ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಇತ್ತು' ಎಂದು ಲೇಖಿಕರು ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಏಕು ಬಗೆಯ ವಿಭಿನ್ನ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಈ ಕಥಾಸಂಕಲನದ ಏಕು ಕತೆಗಳಲ್ಲಾ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ತುಂಗಭದ್ರಾ ನರಿಯ ನೀರು ಕುಡಿದ ಕನ್ನಡದ ಹಲವ ಕತೆಗಾರರು ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಮೆ ಒಂದೇ ಆದರೂ, ಅವರು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಜಗತ್ತುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿವೆ. ಬೀಳಿ, ಕುಂಬಿ, ಕೇಶವ ಮಳಗಿ, ಅಮರೇಶ ನುಗಿಂಜೋನೆ, ರವಿ ಬೇಳಗರೆ - ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಶಿವಮೇಯ ಬದುಕನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಭಾವೆ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಳಿಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣಗಳಂತೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಣ್ಣವಾಗಿ ಚಳ್ಳೂರರ ಕತೆಗಳು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಗಂಗಾವತಿ ಭಾಗದ ಜನರ ಭಾಷೆ, ಬದುಕು, ಬವಣೆಗಳು ಈ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚಿತ್ರಣಗೊಂಡಿವೆ. ಅವೇ ಈ ಕತೆಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಮುತ್ತಿಪರಿಜ್ಞಯಿಂದ, ಯಾವುದೇ ಹಿಂಜರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಭಾವಯ ಉಳ್ಳಾರಕೆಯನ್ನು ಈ ಏಕು ಕತೆಗಳು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕನ್ನಡದ ಸೀಲ್ ಚೆಕ್ ತಂತ್ರಾಢಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಕತೆಗಳ ಪಾತ್ರಗಳು ಆದುವ ಮಾತನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳೂ ತಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಂಭವವಿದೆ! ನಾವು ಬಳಸುವ ಆದುನಿಡಿಯು ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷಗಿಂತಲೂ ಅದೆನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದು ಸಾಕ್ಷಿ.

ಕತೆಯ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಎಳೆದು ವೃತ್ತವಾಗಿಸುವ ಹಟ ಈ ಕತೆಗಾರನಿಗ್ಗೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಆ ಭಾಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವೃತ್ತಿಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನೂ, ಆಚರಣೆಗಳ ಅನುಭವವನ್ನೂ ನೀಡಿ